

ஜெப துணியினால் அற்புதம்

அப். 19:11,12

பவுலின் கைகளினாலே தேவன் விசேஷித்த அற்புதங்களைச் செய்தருளினார்.

அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து உறுமால்களையும் (handkerchiefs - கைக்குட்டைகள்) கச்சைகளையும் கொண்டு வந்து, வியாதிக்காரர் மேல் போட வியாதிகள் அவர்களை விட்டு நீங்கிப் போயின; பொல்லாத ஆவிகளும் அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டன.

ஐயாயை

செய்தி: இரண்டாம் அற்புதம், 51-0722 E பத்தி எண் 13,14

13. இப்பொழுது, நான் - நான் இந்த பெண்மணிக்கு ஒரு கைக்குட்டையை கொடுக்க வேண்டுமென்று அவள் விரும்பினாள், நான் அவளுக்கு அதைக் கொடுத்தேன், அவள், “இந்தக் கைக்குட்டையை ஆசீர்வதியும்” என்றாள். இப்பொழுது, அநேக ஜனங்கள் அவைகளை அபிஷேகிக்கிறார்கள். அதெல்லாம் சரிதான். தேவன் ஆசீர்வதிக்கிற எதுவாக இருந்தாலும், நான் அதற்காகவே இருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் வேதவாக்கியத்தைக் கவனிப்பீர்களானால், பவுல் அவைகளை அபிஷேகிக்கவில்லை, அவன் அவைகளை தன்னுடைய சரீரத்தை விட்டு எடுத்தான்

(புரிகிறதா?), அவன் வெறுமனே அவைகளைத் தன்னுடைய சரீரத்தை விட்டு எடுத்தான். அதுவே சரி என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன், இல்லையா, சகோதரர்களே? பவுல் அறிந்திருந்தான்...

சகோதரனே, அவன் அதை எங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டான் என்று நான் நினைக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியுமா? எலியா அதை எடுத்து இவ்வாறு கூறின போது தான் என்று நான் நினைக்கிறேன், அவன், “என் தடியைப் பிடித்துக் கொண்டு போய், அதை அந்தப் பிள்ளையின் மேல் வை” என்று கூறினான். உங்களுக்குப் புரிகிறதா? எலியா, தான் தொட்ட யாவுமே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டன என்பதை அறிந்திருந்தான். ஆனால் அந்தப் பெண்மணி அதை விசுவாசித்தாளா இல்லையா என்பது... பவுல் உறுமால்களையும் (கைக்குட்டைகளையும்), கச்சைகளையும் தன்னுடைய சரீரத்திலிருந்து எடுத்து, வியாதிக்காரர் மேல் போட, அசுத்த ஆவிகள் அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டன, வியாதிகளும் சுகமாயின.

இப்பொழுது, அது பவுலாய் இருக்கவில்லை, அது தேவனாய் இருந்தது. அது தம்முடைய ஊழியக்காரன் மேல் ஜனங்களுக்கிருக்கிற விசுவாசத்தைக் கனப்படுத்துகிற தேவனாய் இருக்கிறது. நல்லது இப்பொழுது, அங்கேயிருந்த அதே தேவன் தான், நான் பரிசுத்த பவுல் அல்ல, நம்மில் யாருமே பரிசுத்த பவுல் அல்ல, ஆனால் **அவர்** இன்னும் அதே இயேசுவாக இருக்கிறார். உங்களுக்குப் புரிகிறதா? எப்படியும் அது - அது பரிசுத்த பவுலாய் இருக்கவில்லை, ஆனால் அது இயேசுவாக இருந்தது.

14. இப்பொழுது, இந்தப் பெண்மணி அதை வாங்கி, தன்னுடைய வேதாகமத்தில் அதை வைத்தாள். அதற்கும் ஒரு சில வாரங்கள் கழித்து, அவள் ஒரு விளக்கின் சிம்னியை (lamp chimney - எண்ணெயில் எரியும் விளக்குக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் குழல் போன்ற கண்ணாடி சாதனம்) சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தாள், அவள் அங்கே பின்னால் ஆர்கன்ஸாஸில் பருத்தி பயிரிடும் தேசத்தில் (cotton country) இருந்தாள், அவள் அவ்வாறு சுத்தம்

செய்து கொண்டிருந்த போது, அந்தப் பழைய விளக்கிலிருந்த சிம்னியின் கண்ணாடி உடைந்து அவளுடைய கையின் இரத்தக் குழாயை வெட்டிப் போட்டது. இப்பொழுது, இதுதான் அவளுடைய கதை. அவளிடம் ஒரு தலையணை உறை (pillow slip) இருந்தது, அதை வெட்டுப்பட்ட கையின் மேல் வைத்துப் பிடித்தாள், அது அப்படியே இரத்தத்தினால் ஈரமாகி விட்டது. அவளிடம் ஒரு நீண்ட துணி இருந்தது. அவளுடைய நெருங்கிய அண்டை வீட்டார் இரண்டு மைல்கள் தொலைவில் இருந்தனர்; அவளுடைய கணவனும் பட்டணத்தில் இருந்தான். அவளிடமிருந்து இரத்தம் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது, அவள் பெலவீனமாகிக் கொண்டேயிருந்தாள், ஏதாவது நடக்காவிட்டால், அவள் சீக்கிரத்தில் மரிக்கப் போகிறாள் என்பதை அறிந்து கொண்டாள். அப்போது அந்தக் கைக்குட்டையைக் குறித்த நினைவு அவளுக்கு வந்தது; அவள் போய் அந்தக் கைக்குட்டையை எடுத்து வெட்டுப்பட்ட அந்த காயத்தின் மேல் வைத்தாள். இப்பொழுது, இதோ அவளுடைய சாட்சி. அன்று சாயங்காலத்தில் அவளுடைய கணவன் வந்த போது... அவள் ஏறக்குறைய இரண்டு மைல்கள் அல்லது அதற்கும் அதிகமான தூரம், புதைமிதியடியை (boots) அணிந்து கொண்டு சேறு வழியாக ஆழமற்ற நீரில் நடந்து வந்து, ஒரு கண்ணாடிக் கூட்டு விளக்கை (lantern) மரத்தில் தொங்க விட்டு விட்டு, கிரேஹுஷன்ட் பேருந்தைப் பிடித்து, நான் கூட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த லிட்டில் ராக்கிற்கு வந்து இந்த புதைமிதியடியை அணிந்தவாறே உள்ளே நடந்து வந்து, அந்தக் கைக்குட்டையைப் பிடித்தவாறு தேவனை ஸ்தோத்தரித்தாள். அந்த கைக்குட்டை அழுக்காக கூட இல்லை, அது அப்படியே ஒரு அற்புதமாக இருந்தது, அது சரியாக அவ்விதமாக இரத்தம் வழிவதை நிறுத்தி விட்டிருந்தது. அந்தப் பெண்மணி மரித்துக் கொண்டிருந்தாள்; அவள் சென்று அவ்விதமாக செய்ய முடிந்த ஒரே காரியம் அது மாத்திரமே, அவள் அதைக் குறித்து அறிந்திருந்தாள், அவள் அவ்வாறு செய்த போது, தேவன் அவளுடைய விசுவாசத்தைக் கனப்படுத்தினார்.